: 업고

 מ"ז דף סג. כל הסוגיה.
 ש"מן ה כ' לעיל ט. וש"ה, ג' ע"ז ק לעיל ט. וש"ה, ג' ע"ז קג.
 סג. ע"ד, ד') קדושין כח: ע"ז קג.
 [ב"ב קלג: ב"מ ו. נדרים כט: מוספתא דקדושין פ"א ה"ז מוספי לב"ק פ"ד ה"ג תוספ' דערכין ליב ין פיל ים ג' מוטפי לעוכן פ"ד ה"ב], ל) [ג"ו בע"ו קג. ע"ש], ו) [מוס' פ"ד ה"ב), ו) [בכורות נו:], לו) קדושין סת. [יבמת י: וש"כן, עו) יבמת נט: מא: עו. סנהדרין נא., י) וויקרא

תורה אור השלם

ו. ואיש כי יקדש את ביתו לֶדֶשׁ בָּיִי וְהָעֶרִיכּוֹ הַפֹּהֵן בֵּיוּ טוֹב וּבֵין רְע בַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ ויקרא כז יד הַבֹּהַן כֵּן יָקוּם: 2. לא תביא אתנן זונה ומחיר בּלֶב בֵּית יְיָ אֱלֹהֶיקּ לְכָל נֶדֶר בִּי תוֹעֲבָת יְיָ אֱלֹהֶיקּ נָם שְׁנֵיהֶם: דברים כג יט

3. וַיְהִי כָךְ הַפֶּךְ מִן הַנְּשִׁים בתונותיך ואדורין לא וונף ב ובתוני להפך: יחזקאל טו לר ותהי להפך: יחזקאל טו לר 4. בי כל אשר יצשה מכל התועבות האלה וונברתו הַנַּפַשׁוֹת הַעשֹּׁת מִקַּרַב עַמֵּם: ויקרא יח כט

י קרא יו כט 5. רלא יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמְיוֹ בִּי אָנִי יְיָ מְקַרְּשׁוֹ: ויקרא כא טו

הגהות הב"ח

(מ) גמ' הקריבתו הוא דשרי דהם ליתיה בשעת ביחה וכר' הקדישתו ואיתא בשעת ביחה מסור מו דילממ: (ב) שם ר' עקיבת היח דמתר מין קדושין מופסין בחייבי לאוין והא מופסק כמייני למוץ ויאו קווני סיפא כגון אלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט אתננה אסור הא קמ"ל דכל זונה לא תפסי: (ג) שם הא לך ווהה כח תפקי: נגז שם הח כך אתגן לאפוקי מדרבי אלעור:

(ד) רש"י דיה ואל אילטריך וכו" אמן הוי הס"ד ואח"כ מ"ה אמרנן הקדישתר כו" מי אמרינן אמילחו לגנוה וא מני למיהדר כאילו מסרתו להדיוט הס״ד ואח״כ מ״ה דר׳ אלעזר וכו׳ תיקו סק"ד ואח"כ מ"ה בעלה: (ס) ד"ה הא יהבית וכו' דאקור הק"ד ואח"כ מ"ה אפותיקי במשכון עד יום:

הגהות הגר"א

(א) גם' ואמר לה. גרש"י עד יום פלוני שקלית לך כך וכך ואי לא שקיל לך טלה כו'. אם עד לאו דאביי א"ל. הגי' מהופך ול"ל צריך להיות קודם וכצ"ל א"ל אבי בי קתני הא עד קמ"ל ואח"כ ל"א הא מני ר"ע עד ה"נ דאסור: [1] רש"י ד"ה עד. משקלין. צ"ל שקלית:

רבינו גרשום

אמר רבי אלעזר שקדמה והקריבתו. קודם שבא עליה להכי אתנגה מותר: והיבי דמי אי דאקנייה לה ניהליה בשעת שנתן . לה: פשימא. דאפילו לא קדמה . והקריבתו יהא מותר דלא חל עליה אתנן: דעד באן לא בא עליה אתנן: דעד באן לא בא עליה. כשנתנו לה: ואלא דאמר לה לא ניקני ליך עד שעת ביאה וקדמ׳ והקריבה: ל"א דלא אקני לה היכי מציא מקרבא ליה ואיש כו׳: לא צריבא כגון דאמר לה לא נקני ליך עד שעת ביאה ואי מצמריך קודם או לאכול או להקריב ניקני ליך מעכשו. דאע״ג כי אמר לה הכי לא ניקני ליך ודאי . לשום אתנז יהבה ואפי׳ הכי כיוז

מעכשיו דהשתא הוה ברשותה דמציא מקרבה ליה אי קדמה והקריבתו מותר: ל"א אי מצטריך ליה אפקה למאי דבשית זה אדאם לה הבעלי לי במלה זה. אפי לא נתנו לה עד ג' שנים אסור: אבל הבעלי לי במלה סתם. ונתן לה לאחר שבא עליה מותר דאיכא למימר דהאי טלה כיון דלא יחדו לה אימר לשום מתנה יהביה לה: וכי אמר בטלה זה אמאי מיתסר והא מחוםר משיבה. דלא משכתו הזונה ולא קנאתו וליהוי כי אמר לה בטלה סתם: בוונה עובדת כוכבים עסקינן דלא קניא כמשיכה: ל"א דבמעות קניא העובדת כוכבים אף הכא נמי כיון דאמר לה בטלה זה ובא עליה מבעילהה קנאתו אע"א דלא משכתו בדינו של עובדי כוכבים שקונה במעות שנותן בלא משיכה אף זו קנאתו בבעילה: ואוב"א אפי "תיסא בוונה "שראל"ת. ומשכחת לה דמן שנה שבא עליה קנייה כי אמר בטלה זה ובעון דאוקמוה בחצרה. החצירה ומתני (ואמאי) אף מיירי בבא עליה ואח"כ של אדם קונה לו: אי הכי (אי) האי יהבה ליה מעיקרא הוא קודם ביאה כי אוקמוה בחצירה ומתני (ואמאי) אף מיירי בבא עליה ואח"כ נתן לה: אלא בעוד ב"לא האי עד יום פלוני (לא) יהיבנא לך זווי דאחנגך מוטב ואי לאו כוליה טלה טלי באתנוך הילכך כיון דשויא לה האי באחנויך לאנחו ולא לגמרי עד אם יעבור הזמן הלכך היו נמי כמו שבא עליה ואח"כ בון לה: ל"א האי דאוקמא דקאי בחצירו נתן לה ואח"כ בא עליה אלא כגון דאתפסיה רועה ניהלה במשיכה ואח"כ בא לידו של רבו ולא נתנה לה עד לאחר ביאה: מ"מ כי תועבה היא בתב זונה. ואשתו נדה אתנון ונה אטורה ולא אתנן זונה בייליה שלה באותה שעה ממלאבתה כולן ונה. אם נתר לה או מונה היא לו אתנן אינו אסור להקרבה: או שנתן לה שבר בקעתה. לא שכר עבירה אלא שכר שבטלה באותה שעה ממלאבתה כולן מותרין: ואב"ש שאתנן וזנה קרוי אתנן: זכר לדבר שנאבר ובילה באותה שעה ממלאבתה כולן לותרן; ואע"ש שאין ואיה לדבר. שאתנן זונה קרוי אתנן: זכר לדבר שנאבר ובילה ביו אתנן כי תועבה היא לנה לאתנן לאשתו נדה מא עביד ליה מיבעי ליה כרי "לפה תועבה מעריות כתיב ביר אתנן כי תועבה היא וכתי בעדי לה מלבי לה לאתנן לאשתו נדה מאי עביד ליה מיבעי ליה כרי "לפה תועבה תועבה מעריות כתיב ביר אתנן כי תועבה היא וכתי בערית מכל יליהוי כי אמר לה בטלה סתם: בזונה שובדת בובבים עסקינו דלא קניא במשיכה: ד"א דבמעות קניא העובדת כוכבים אף הכא נמי כיוו מהורין: אעיים שאין ראיה לדבר. שאותן זונה קורי אחנן: זכר לדבר שנאםר ובתהך אותן. וקאמר דכולן מותרין: רב האי תועבה דוריש ליה לוי לאתנן לאשתו נדה מאי עביד ליה מיכצי ליה כר. "לפה תועבה תועבה מועבה מעריות כתיב גבי אתנן כי תועבה היא וכתי בעריות מכל התועבות: "צא עובדת כוכבים שאין ודען מיותם אחריו. כראמרי" ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנן אלא בנה: ודבא אמר כר. וכהן הבא עליה אפ" על עובדת כוכבים לוקה משום זונה: ד"לפי מהרד". מה זונה ישראל בלאו דכתב לא יחלל אף עובדת כוכבים בלאו: ומה אתנן עובדת כוכבים אסור. דהא לא תפסי קידושי אף זונה ישראל אסור אע"ג דתפסי בה קידושי דהא ילפן אהדדי: אמר לך אביי. להכי מדמו זונה ישר׳ לזונה עובדת כוכבים ומה זונה לא תפסי בה קידושי אף זונה ישראלית: בעריות דלא תפסי בהו קידושי הא

שקדמה והקריבחו. קודם ביאה: ואי אילעריך לך שקול מעכשיו. הלכך ברשותה הוא ומציא לאקרוביה וכיון דאמר לה לא ליקני ליך עד שעת ביאה אינטריך לאשמועינן דמותר אם קדמה והקריבתו דקד"א אתנן הוי (ד) כן: דרבי אלעור גופה קמיבעיא ליה. פי׳ יאו פשיטא ליה לרבי אלעזר הקריבתו אין הקדישתו

לא או דלמא הקריבתו פשיטא ליה

הקדישתו מספקא לי׳ תיקו: אמירפו

לגבוה. ולא מצי למיהדר כאילו מסרתו

להדיוט: בטלה זה. הואיל ים דיהביה

בשעת ביאה חייל עליה אתנן מיד ים:

טלה סתם. דמשדר לה בתר הכי מתנה

בעלמא הוא כיו ואין אתנן אלא המיוחד

בשעת ביחה: הח יהבים ניהלה

מעיקרא. דהואיל וקאי בחצרה קניא

ליה בשעת ביאה מיד ואמאי קרי ליה

ואח"כ נתן ועוד פשיטא דאסור (ס):

עד יום פלוני 🗓 משקלין לך כך וכך ואי

לא שקלי ליה. הלכך יהו כי מטו ולא יהיב

לה זוזי איגלאי מילתא מוןדדידה הואי

בשעת] ביאה ומיהו אח"כ הוא דהא לא

הוי דידה עד דמטי יום פלוני ואילטריד

לאשמועינן דאסור: אסנן זכר. שבא

על הזכר ונתן לו אתנן אסור להקרבה:

מועבה כסיב. כי תועבת ה' אלהיך

גם שניהם והאי נמי תועבה הוא דנדה

כתיבא גבי עריות יש ואכולהי כתיבי את

כל התועבות האלה: ולא זונה. דאם

נתנה לו היא באתנן מותר: הבאות

לו בעבירה. שאין לך לד היתר בה

אבל אשתו נדה דמותר בה לאחר זמן

או שנתן לה לזונה שכר פקיעתה שכר

מה שבטלה ממלאכתה ולא שכר ביאה:

ואע"פ שאין ראיה לדבר. דלישתרי

להקרבה זכר לדבר דלא הוי אתנן מה

שהיא נותנת לו מדכתיב ותהי להפד:

עובדת כוכבים אין זרעו מיוחם אחריו.

דלא מיקרי זרעו אלא בנה כדאמרינן

ביבמות (דף כג.) בנך הבא מישראלית

קרוי בנך ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה: מאי

ליא שקדמה והקריבתו היכי דמי אי נימא האקניה לאלתר פשימא דמותר דעד דאקניה לאלתר פשימא דמותר בעד כאן לא בא עליה ואלא דאמר לה לא ניקני ליך עד שעת ביאה ימי מציא מקרבה ליה מיאיש כי יקדיש את ביתו קדש לה' אמר רחמנא מה ביתו ברשותו אף כל ברשותו לא צריכא דאמר לה ילא ממקניה לך עד שעת ביאה ואי מצמריך לך ניקני לך מעכשיו ייבעי רב אושעיא יקדמה והקדישתו מאי תפשום ליה מדרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר קדמה והקריבתו הקריבתו היא דהא ליתיה בשעת ביאה אבל הקדישתו מאסור היא גופה קמיבעיא ליה הקריבתו והא ליתיה בשעת ביאה מותר אבל הקדישה בשעת ביאה אסור או דלמא כיון דתנן סאמירתו לגבוה כמסירתו להדיום הקדישתו מותר וכל שכן הקריבתו תיקו: ייבא עליה ואחר כך נתן לה אתננה מותר: והתניא סבא עליה ונתן לה ואפי' עד שנים עשר חדש אתננה אסור אמר רב חנן בר רב חסרא לא קשיא הא דאמר לה הבעלי לי בטלה זה הא ראמר לה הבעלי לי בטלה םתם ¤מלה זה והא מחומר משיכה הבזונה עובדת כוכבים דלא קניא במשיכה זו ואיבעית אימא יאפי' בזונה ישראלית יוכגון דקאי בחצרה הא יהבית לה 🏿 מעיקרא דשוויה לה אפותיקי [א] ואמר לה אם עד יום פלוני יהיבנא לך זוזי מוטב ואם לאו טלה באתננך™ אמר רב אחד יאתנן זכר ואחד אתנן כל עריות אסור חוץ מאתנן "אשתו נדה מ"ם יזונה כתיב והא לאו זונה היא ולוי אמר אפילו אשתו

טעמא ילפי מהדדי. במה מלינו יח: נדה מאי מעמא תועבה כתיב והא תועבה היא ולוי גמי והכתיב זונה אמר לך ההיא יוונה ולא זונה ורב ההיא זונה ולא זונה מנא לי' נפקא ליה מדרבי דתניא ירבי אומר אין אתנן אסור אלא ייכל אתנן הבאות לו בעבירה אבל אתגן אשתו גדה ושנתן לה שכר להפקעתה "ושנתנה לו באתננו מותרין אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר יובתתך אתנן ואתנן לא ניתן [לך] (לה) ותהי להפך ורב האי תועבה מאי עביד ליה מיבעי ליה כדאביי דאמר אבייי זונה עובדת כוכבים אתננה אסור מ"ם כתיב הכא תועבה ישוכתיב התם יכי כל אשר יעשה מכל התועבות יש האל מה להלן עריות שאין קדושין תופסין בה ה"ג יז אין קדושין תופסין בה וכהן שבא עליה אין לוקה עליה משום זונה מ"מ דאמר קרא לא יחלל זרעו מי שזרעו מיוחם אחריו יצא עובדת כוכבים דאין זרעו מיוחם אחריו זונה ישראלית אתננה מותר מה מעם רהא קרושין תופסין בה וכהן שבא עליה לוקה משום זונה מ"ם דהא זרעו מיוחם אחריו ורבא אמר אחד זה ואחד זה אתננה אסור יוכהן הבא עליה לוקה משום זונה מ"ם ילפי מהדדי מה זונה ישראלית בלאו אף זונה עובדת

כוכבים בלאו ומה אתגן זונה עובדת כוכבים אסור אף אתגן זונה ישראלית אסור מיתיבי אחד זונה עובדת כוכבים ואחד זונה ישראלית אתננה אסור תיובתא דאביי אמר לך 🗗 ייו אביי הא מני ר' עקיבא היא דאמר® אין קדושין תופסין בחייבי לאוין והא ® קמשמע לן דכל זונה לא תפסי בה קדושין דומיא דאלמנה יי דלא תפסי בה קידושין ולרבא מאי שנא דקתני כגון אלמנה לכ"ג דומיא דאלמנה מה אלמנה לא לקי עד דמתרי בה אף זונה עד דאמר הא לך ₪ ללאפוקי מדרבי אלעזר יידאמר רבי אלעזר פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה זונה אבל היכא דזונה יידאמר רבי אלעזר פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה אונה אבל היכא דוונה יידאמר רבי אלעזר פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה אונה אבל היכא דוונה יידאמר רבי אלעזר פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה אונה אבל היכא דוונה יידאמר רבי אלעזר פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה אונה אבל היכא דוונה היכא דוונה היכא דוונה אבל היכא דוונה ה ייז מעיקרא ה"נ דאסור ל"א כי קתני הא בעריות שאין קדושין תופסין בה והא קתני סיפא ייז מעיקרא ה"נ דאסור ל"א כי קתני הא בעריות שאין קדושין תופסין בה והא קתני סיפא ייז אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיום אתננה אסור והא הני קדושין תופסין בהן ייז הא מני

בגון דקאי בחצירה. לשומשמע דלא מלינו אתנן אלא בכה"ג דקאי בחלירה לאא"כ קשיא הא דאמר במרובה (ב"ק ע") גבי אמנן אסרה חורה ואפי בא על אמו ^{לא]} דקאי עלה במיחה דאי חבעא ליה קמן לדינא לא א"ל זיל הב לה שהרי מתחייב בנסשו הוא ^{לש]} וכיון דלא מצינו אמנן אלא דקאי ^{לש]} במצרה זיל הב לה שהרי מתחייב בנסשו הוא ליש והיכי שייך למימר זיל הב לה הא תפסה בה ופר"י דכיון דאי לא הוה מוחזק בה לא אמר זיל הב לה אע"ג לדו [דהשתא] דמטעם חלרה

היא זוכה בה לא קרינא ליה אתנן אי לאו טעמא דמפרש התם כיון דקיהיב לה משום לנאת ידי שמים הוי אתנן ומורי הרמ"ר פי' דאין אנו לריכין לומר דבר זה דהא דמוקי ליה הכא דקאי בחצירה היינו משום דדחיק למצוח בא עליה ואח״כ נתן לה אבל הקנה לה קנין סודר כשתיבעלי לי חיקני ליך טלה זה בכל מקום שהוא קנוי ובהכי ניחא ההיא דמרובה (גו"ש) דאי תבעא ליה קמן לדינא לא אמרינן ליה זיל הב לה: ורבא אמר אחת זו ואחת זו אתננה . וכהן הבא עליה לוקה משום זונה. וקשיא א"כ מה גורו ב"ד של חשמונאי דגזרו הבא על העובדת כוכבים חייב משום נשג"ו הא אמר הכא דעובדת כוכבים זונה דאורייתא היא וי"ל דרבא סבירא ליה כמ"ד נשג"א אבל משום זונה לקי דאורייתא וא"ת לאביי דאמר כהן הבא על העובדת כוכבים אינו לוקה משום זונה הא תנן בפרק הבא על יבמתו (יבמות נט: וסא:) אין זונה אלא גיורת ושנבעלה בעילת זנות אלמא דעובדת כוכבים א זונה וי"ל דבנתגיירה ודאי היא זונה אבל בעודה עובדת כוכבים לא הוי זונה: לס נירםא ראשונה מיתיבי אחת זונהלו כוכבים. קס"ד דה"ק ואחת עובדת אחת זונה ישראלית כגון שנבעלה לאחד מחייבי כריתות שהיתה זונה כבר הוי אתנן לכל אדם אפי׳ היא נשכרת עתה למותר לה אי נמי זונה שהיתה מופקרת הויא אתנן . והיינו כרבא ותיובתא דאביי דיליף תועבה תועבה דאין אתנן אלא לעריות שאין קדושין מופסין בה ליז ופריך הא דקתני סיפא כגון אלמנה לכ"ג כו' והני קדושין חופסין בה ומשני הא מני ר' אלעזר היא דאמר פנוי הבא על הפנויה עשאה זונה ולדידיה אתנן בכל הבעילות שאינו לאשתו גמורה אבל לרבנן לעולם אימא לך דלא הויא אמנן אלא מביאה דלא תפסי בה קדושין ול"ע מנא ליה לאביי הא דלא יליף רבי אלעזר תועבה תועבה לומר דלא הויא אמנן אלא לאותן שאין קדושין תופסין בה כמו לרבנן ויש לומר דכיון דאית ליה לר׳ אלעזר דכל ביאה הויא זונה אלמא מחמיר הוא בזונה יותר משאר תנאים הכא נמי אמר לגבי אתנן דמחמיר יותר משאר תנאים והויא אתנן בכל ביאה ואפי' מפנוי לפנויה ופריך אי ר' אלעזר מאי איריא אלמנה ניתני פנויה ומשני סלקא דעתך אמינא הואיל ובנין אב הוא לא לימסרו ופירש רש"י הואיל ובנין אב הוא ללמוד שאין אתנן אסור אלא בפנוי ופנויה אבל מאלמנה לכהן גדול דאסורה ליה כבר לא הויא אתנן קמשמע לן זה ל' רש"י וקשה להבין ורבינו נתנאל פירש לחו הואיל ובנין אב הוא דמשוי דין אתנן לדין איסורא דכהן מזונה לעוכדאמרינן דכל ביאה שהיא אסורה

לכהן הוי אתנן ואפי׳ מפנוי אפנויה ה״נ ילפינן דין אתנן מזמכהן דומיא דזונה דכהן הוי אתנן כלומר שאין בה שם אחר

לד א ב ג מיי׳ פ״ד מהל׳ סימן ו סעיף ח: מב ל מיי׳ שם הל' ב טוש"ע שם :סעיף ח וכאידך מ"ד

מוסף רש"י

לאלתר. קודם ביחה, פשיטא דמותר. דאע"ג דעל מנס ביחה יהביה ניהלה, כיון דמקמי ביחה יהביה ניהלה לאו שכר ביחה הוח (ע"ז סגט. למוט פל פנים הול הרב"). גיקני לך מעכשיו. הלכך אילטריך תמניי לאפתועינן דאע"ג דאתר לה לא ניקני לך עד שעם ביאה, כיון דהדר אתר לה אי מלטריך ליך קני תעכשיו, הוא לה מתנת חנם כי שקלתיה ואקריבתיה mm. בטלה זה. כל כמה דיהיב (שם). בטלה זה. כל כמה דיהיב (סי הי אמנן, דמהשתח קנימים (סי הי אמנן, דמהשתח קנימים למתר זמן לחו אמנן הוא דהשתח המו דקניה לה (שם). דלא קניא במשיכה. עכו"ם לאו בר משיכה, במשיכה. . דכי כתיבא משיכה בישראל כתיבא, לכי כתיכנו תקים: כשתת כתיכנו, או קנה מיד עמיתך (שם). הא יהבית לה מעיקרא. הא קנייה לה מהשתא קודם ביאה, והיכי קרי ליה בא עליה ואח"כ נתן לה (שם). ניה בח עניה וחמ"כ נתן כה (מנו). ראם לאו טלה באתגגר, שקלים ביום פלוני באמנניך, הלכך בא עליה ואח"כ נתן לה הוא, וומיה והואיל ומשעת ביאה שוויה אפותיקי ועמד בחלירה חייל עליה אמנן (מנו). עריות שאין קדושין תופסין בה. דחייבי כריתות נינהו והכל מודים שאין קדושין תופסין בחייבי כריתות, דאין ממזר אלא מחייבי כריתות כדאתרינן במסכת יבמות (מט: בכורות נו:). דאין זרעו מיוחם אחריו. דהולד הולד לתר מירחם אחריר. דהוכל הוכן מחד הכוחית כדאמרינן בפ"ב דיבמות (כג.) בנך הבא מישראלית קרוי בנך ואין בנך הבא מן הכוחית קרוי בנך אלא בנה (בבורות שם). דאמר אין אלא בנה (בבורות שם). דאמר אין . קדושין תופסין בחייבי לאוין. קרושין חופסין בחצבי אחין. מין קדושין חופסין למשה האסורה על המקדשה בלאו, ורבנן פליגי עליה ואמרי בחיבי כרימות הוא דלא מפסי אבל בחיבי לאוין תפסי (סוטה יח:) בהחולך (יבמות מד:) (פוטה יח.) בהחורן ויבחות חד.) בברייתא התחזיר גרושח ("ד. אותר אין לו דם קדושין (בחובות בים) או: דקסני חלין ועשה בה מאמר אין לאחר חלילה כלום, כלותר אין התאמר חופס דה דקם ליה השתא בלא יבנה, ואמר בגמ׳ (שם נב:) תנים רבי חומר חיו בדברים הללג אמורים אלא לדבר הדכרים הגנו חתורים חגם נדכרי ר"ע שהיה עושה חלולה כערוה (קדושין פח.). פנוי הבא על הפנויה כו' עשאה זונה. ליפסל מו הכהונה (סנהדריו נא.).

שינויי נוסחאות

א] ניהלה לאלתר (ש"מ) בן לא תן ביהדה מממר (ש"ח) בן כם ניקני ליך עד שעת כרי מלטרין ליך ניקני ליך מעכשיו. ל"ח ואי דלא אקניה מי מלי מקרבה ליה איש כי יקדיש כרי לא לריכא כרי אי מעטרך לך אפקיה (ש"ח) . דאיתיה ג] הקדישתו (ג) הקדישתו דאיתיה בשעת ביאה לסור דר׳ אלעזר גופל קתיבעי ליה מי אמרינן הקריבתו אמר ר׳ אלעזר דמותר דהא ליתיה בשעת בילה לגל הקדישה דאיתא בשעת ביחה חסור חו דאיתא בשעת ביחה חסור חו דילמת, ל"א הקריבמו גופה דאמר ר"א הקדשמו הוא דהא אמרי אמרמו כרי תיבעי (ש"ח) דן מיקו אמר מר גא (ש"ח) דן סתם וכי אמר לה הבעלי בטלה זה מי מיתסרי והל (ש"מ) ח במשיכה.

מיתחסיי ההק (שיים) מנסיכה. ל"א דבמעות קול או] בגוך דקאי בחצירה הא יהביה ליה מעיקרא. נ"א בקלח ס"י אי הכי הרי נמן לה ואח"כ בא עליה אלא כגון דאמפסיה ניהלה במשכון, וואת הנסמא הימה לו לנש"י ז"ל במירוך שרי במשכון עד יום פלוני וכי אבל לשון הקושיה הוא בכעמוד: ערי בהשמטות שיטה שבסוף המסכת: ח] מעיקרא ועוד פשיטא דאסור דשוויה כ" ל"ק כ"א לגרי רש"י דסרמי פריך, ען ל"א והרי נמן ואח"כ בא עליה הוא אלא כגון דאמפסיה ניהליה במשיכה, כן מלאמי בקלח ס"י וכן גריס הרגמ"ה ז"ל (ש"מ) ל ההיא אוגה ולא אנה ש"מ) יאן אלא אמע אלא כגון דאמפסיה ניהליה במשיכה, כן מלאתי בקלת ס"י וכן גרים הרגמ"ה ז"יל (ש"ם" ל היא חוֹנָה ולא חֹנָה (ש"ם) "א) אלא אתנן בל העדיות הכולה לו כי שכי שכי בקודתה ושמתה לו בלאמנו כולן מוחרן אפיים שלון לאיה לדרה [דכל לדרכן דוכל לדרך הוא וכתינ (ש"ם) או האלה. כליל. יון ה"י בדוגה שאין קדושון חוספון בה. מ"א חונה עובדת כיכים בי בי בוונה שאין קדושון חוספון בה. מ"א חונה עובדת כיכים לא מספי בה קדושון ש"ם) של אחלי ל אביי בכאן ל"ל מי קמני הא בעריות עד תיכת האומר בדף ל עמוד א' ואח"י ל"ל ל"ל כי קמני האל צעריות שד חיבת ל"א כי קמני מאשר הגהמי כך הוא ליא כי יוהל קמני סוא לו כי והאל קמני סוא מני והא והם לל ליש"מ" של אל למני ב"ע עד תיכת ל"א כי קמני. מאשר הגהמי כך הוא בירכת מוסי והרלליק ווניסם פפרים שנים, אל בניתכה של ל כש"י מ"חי יה מא מהופלה בה קדושין ולרכל מ"ש כי בקלת ספרים ישנים לו מ"מן הוא ב"ל למני ל"ל מחק מ"מן אף דובה דלא משני לה לה ל ליש לו עד" של היא משור לה אומר לה האל כן טלה דו אתבן ו"מ"מ ע"ן דווכה היא מעיקרא בהתמא גבי השהום "חן פיפל בגון לאמנה (ש"ם) "ען סיל בקדישתו גלין ליל לותק מ"ם לא מרה מ"ם ל סוי קר"ל. אלו הקדישה ולא חייל עליה קדושה מעיקרא אימא גלין ל"ל המתק מ"ם ל"ם להי קר"ל לות קלל להיה בשעת ביאה ואימא להול עליה אתנן למכות ע"ש עם מעשת הקדשה ולא חייל עליה קדושה מעיקרא אימא דאסור היה להדים לשעת הקדשה ולא חייל עליה קדושה מעיקרא אימא דאסור הוה ל"ל וום"ם "מ"ם ל"ל לות דיל מול לות מום ל"ל הוא ביא האומר לא מיני אלו המ"ב ל"ל מור מום "מ"ם ל"ל הוא דאון אמנן אלל כר ציאם דישה היו אטור הס"ד (ש"ם) כלן הוא דאון אמנן אלל כר ציאם להמיר כ"ל הוא לוד אול ליה אתר עם ל"ל הוא מור ל"ל מום לא לידה עד "י"ב חדש הוי אטור הס"ף עום לדן הוא דאון אמנן אלל כר ציאם היא ביה בתור ביל היי ביל היא מובי אול העודה ביל הייב מיל היים מיים היא מור הס"ף עום מום אל מום ל"ל הוא מול היא מום ל"ל הוא מול היא מות היא ביל היא מול היא מות מול לידה עדי היים ביל הוא מול להוא מול הוא מול היא מות היא מור הס"ף עום להוא לידה עד היים מום היא מור הס"ד מום להוא להיה להיה מות היא מור הס"ד מום היא מור מום מום היא מור המ"ל הוא מול הוא מול היא מות היא מור המ"ל הוא מור מום להוא מות היא מור הס"ל הוא מול היא מול הוא מול היא מות מול היא מות ה

דארת לפניה לא מצינא למידה וצרשה אווי בשנר באו הצישה וצרשה אווי בשנר באו הצישה וצרשה אווי בעל המיד למידה לביד לא מצינא למידה עד ייב חדש הוי אסור הס"ד (ש"ם) לכן לומל מי (צ"ק) כס הואל המידה לנו למ מצינ לידה אווי בעד הייב חדש הוי אסור הס"ד (ש"ם) לכן לומל מי (צ"ק) לכן הוא מחוסר משיכה ולא קניא לה בשעת ביאה ולא חייל עליה איסור אתנן ש"ם מון מיים סורו ביצה אווי בשלוני ולמ (ש"ם לון מ"ם מון מ"ם לון מ"ם מון מ"ם לון מ"ם מון מ"ם לון לון קודשן מוספן מ"ם לון לון קודשן מוספן מ"ם לון לול מ"ם לון מ"ם לון לול מ"ם לון מ"ם לון לון מ"ם לון לון מ"ם מ"ם לון מ"